

[Finansministeren.]

reform, hvor vi har kunnet få det, og jeg vil gerne sige her i dag, at jeg er glad for, at socialistisk folkeparti under hr. Aksel Larsens ledelse tog det standpunkt, de gjorde, med hensyn til merværdiafgiften; vi ved jo alle, hvor svært det var for socialistisk folkeparti at tage et sådant standpunkt. Venstre og de konservative løb fra det og de radikale også. Men socialistisk folkeparti, som måske er det parti herinde eller vel er det parti herinde, som var mest modstander af merværdiafgiften, tog ansvaret på sig, og det skal de have tak for. Det var en virkelig bedrift, der blev øvet af socialistisk folkeparti, da de 20 mand tog den beslutning. Og jeg er da glad for her i dag at kunne sige, at det samarbejde, der her blev indledt mellem socialistisk folkeparti og socialdemokratiet, er et samarbejde, der har ledt til, at vi nu også får gennemført den store skattereform.

Hr. Poul Møller sagde, at vi med momsens ikke fik omlægningen af skatterne, vi fik ikke nedsat de direkte skatter, men hr. Poul Møller sagde samtidig, at han ikke troede på faldende offentlige udgifter, tværtimod. Jeg ved så ikke, hvordan hr. Poul Møller ville have denne omlægning; betyder det, at momsens skulle have været endnu højere?

Jeg skal ikke fordybe mig i spørgsmålet om afskrivningsreglerne, det har der vist været sagt tilstrækkeligt om.

Jeg vil gerne til hr. Hilmar Baunsgaard gøre et par bemærkninger. Jeg synes ikke, det er rigtigt, når hr. Hilmar Baunsgaard her i dag siger, at det eneste, vi har fået af reformen, er momsens. Jeg forstår godt en vis surhed over skattereformen fra de radikales side, men det er jo ikke rigtigt. Vi har også fået afskrivningsloven med en forhøjelse af børnetilskuddene, vi har fået lønmodtagerfradraget forhøjet, vi har fået bundgrænsen forhøjet fra 7.000 kr. til 9.000 kr., og vi har ikke mindst i forbindelse med den kildeskat, der er vedtaget, fået gennemført en meget betydelig reform inden for skattelovgivningen, nemlig den såkaldte dødsbøbeskatning, som bevirker, at vi nu har klaret et problem, der i mange år, hvor der ikke var nogen som helst avancebeskatning af de nedskrevne værdier i virk-

somhederne, har ligget og ventet på at blive klaret. Alt det har vi fået.

Jeg kan godt sige her i dag, at vi skal også nok få klaret sambeskatningsproblemet. Vi regner med, at det formentlig bliver på basis af en enhedsskala. Men jeg er ikke sikker på, at det bliver på den måde, som man har tænkt sig fra det radikale partis side; jeg er ikke engang sikker på, at man inden for det radikale parti er enig om oplægget på dette område. Er de kvindelige medlemmer af den radikale folketingsgruppe f. eks. tilhængere af dette splittingsystem? Går de ind for det? Jeg tvivler på det, men det kan vi jo vende tilbage til. Vi er ikke absolut modstandere af at bruge dette system f. eks. for medhjælpende hustruer, men vi mener ikke, dette system betyder, at der kun er én skala; det betyder i virkeligheden, at der er en hel række skalaer.

Jeg vil gerne have lov til at give udtryk for, at vi mener noget med det, når vi siger, at vi vil forhandle; det vil vi også om løsningen af sambeskatningsproblemet, som vi jo alle ved er vanskeligt. Vi vil komme med forslag til efteråret, og vi håber på, at man både fra de radikale og fra de øvrige partier så vil være med til en forhandling om disse problemer, så at de bliver løst i fællesskab, hvis det er muligt at løse dem i fællesskab. Jeg har den opfattelse, at partierne ikke står særlig langt fra hinanden i dette spørgsmål. Man kan jo altid gøre små ting til store ting, når man absolut vil det, men jeg tror, vi kan finde ud af det, hvis vi vil, og jeg tror også, vi kan finde en løsning på de problemer, som hr. Baunsgaard rejste vedrørende ATP, sygeløn osv.; det finder vi nok ud af.

Jeg er enig i, at det haster med en løsning af spørgsmålet om byrdefordelingen. Vi har jo nedsat et udvalg, der er gået i gang med arbejdet.

Ja, jeg vil ikke gå mere ind på disse problemer, blot lige sige om skattefradragets reglens ophævelse også for kommuneskatens vedkommende, at når vi har valgt den løsning, er det, fordi vi har den opfattelse, at det bør ske hurtigst muligt. Vi kan ikke se nogen fornuft i at gå videre et stykke tid, 1-2-3 år, med en skattefradagsregel for kommunerne, en regel, som vi så senere